

ARNOLDVS VESALI

ENSIS STUDIOSO LECTORI

SALVTEM.

N TIBI MACROBIUM CANDIDISSIME LECTOR, quem tantopere expectasti, quem tuis studiis deesse identidem querebaris, quemque uel solum existimasti, ut omnibus fere latinis, ita imprimis Vergilii poematis enarradis cum utilem tum necessarium. En, inquam, ex scedo nitidum, ex obscuro apertum, expeditum ex intricato, ex cōfuso digestum. Multa erant in hoc autore (pro be nosti) quæ pituitosas etiam nares offendebant, quæque fastidiebant mox faeculentæ aures, & ob quæ uel indoctus lector facile nauseabat. Nullo confinio sententiarum decurrebat oratio, nullis interuallis prosa ab oratione numerosa dissidebat: quæ interstitiis erant diuaricanda, conspiebant: quæ ediuerso cōcludenda, habebat dispositis limitibus. Nullus erat capitū mēsus, idoneus saltē, sed passim ineptiæ, passim errata, passim altæ lacunæ, passim ingētia æqra nudæ papyri pminebant. Cæteræ nūc uides fere oīa nitorē suū recuperasse, & pristinā illā genuināque faciē proferre, atque adeo scilicet, periodis, cōmatis, & id genus aliis habenis obuinctā orationē, capita rite discriminata, oppletas lacunas, & æqra ante inarata felici Græcanicæ dictionis segete redūdare. Sunt tñ aliquot loca, quæ asperiorē adhuc limā desiderāt. sed ea equidem crediderim, quæ nemo facile castigabit, nisi castigatioribus exemplaribus adiuuetur, habeatque librorum copiam expectatissimā, aut (quod fateri non uerebimur) felicissimo sit ingenio, acerrimoque iudicio. Nulla exemplariū uetustas, nullæ chartæ excussæ pulueribus, nullæ dispunctæ membranæ (ut fieri solet) nostram hanc opellam promouerūt: sed siquid præstitimus, id sedulo labore & crebris lucubrationibus elimatum est. Retexuimus totius orationis tælām, tam propria autoris filā, quæ aliorum etiam inserta subtegmina perscrutati. Siquid fortassis hiulcum occurrisset, mox obstruximus: si compactum nimis, diduximus: sustulimus, si nothum: adiecimus, si necessarium. Neque adeousque temere & imprudenter ut speramus. Nam & castigando quæ deprauata erant, & restituendo quæ non erant, sulcos & liniamēta tam Macrobiū quæ aliorum quos citat, persecuti sumus. Ominamurque futuræ, ut sicubi adhuc delitescat Macrobius integer & emaculatus, hoc nostro quantulocunque labore excitus, in publicum tandem prodibit. Quod cum fiet, & mihi & per me omnium studiosorum uotis abunde satisfactum arbitrabor. Vale Coloniae.

